

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 451/2022
27.01.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Драгане Бољевић, Гордане Џакула и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Стандард“ из Врбаса, чији је пуномоћник Милан Плећаш, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Жарко Продановић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 561/21 од 23.07.2021. године, на седници одржаној 27.01.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 561/21 од 23.07.2021. године, у преиначујућем делу, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог, у преиначујућем делу, изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 561/21 од 23.07.2021. године.

Образложење

Основни суд у Врбасу, пресудом П 1603/20 од 21.01.2021. године, укинуо је у целини решење јавног извршитеља Бранислава Дардића из ... И.ИВК – 518/2018 од 14.12.2018. године (став први изреке). Одбио је тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да се обавезе тужени да исплати тужиоцу износ од 8.138,80 динара и то на име главног дуга износ од 6.831,75 динара, са законском затезном каматом од дана подношења предлога за извршење до исплате и износ од 1.307,05 динара на име обрачунате камате (став други изреке). Обавезао је тужиоца да накнади туженом трошкове поступка у износу од 55.439,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате, у року од осам дана, под претњом извршења (став трећи изреке).

Виши суд у Сомбору, пресудом Гж 561/21 од 23.07.2021. године, делимично је усвојио жалбу тужиоца, делимично одбио и пресуду Основног суда у Врбасу П 1603/20 од 21.01.2021. године, у побијаном одбијајућем делу на име главног дуга и делу одлуке о трошковима поступка преиначио, тако што је обавезао туженог да исплати тужиоцу износ од 6.831,75 динара, са законском затезном каматом од подношења предлога за извршење до исплате и на име трошкова поступка износ од 7.116,70 динара, све у року од осам дана под претњом извршења, док је у преосталом побијаном одбијајућем делу на име обрачунате камате потврдио првостепену пресуду (став први изреке). Обавезао

је туженог да накнади тужиоцу трошкове поступка по жалби у износу од 15.800,00 динара, у року од осам дана, под претњом принудног извршења (став други изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у преиначујућем делу, тужени је благовремено изјавио ревизију, као посебну, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14, 87/18 и 18/20), оценио да ревизија туженог није изузетно дозвољена.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП је прописано, да, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Одредбом става 2. овог члана, да, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

У конкретној ситуацији нису испуњени законски услови за одлучивање о посебној ревизији туженог, као изузетно дозвољеној ревизији, на основу одредбе члана 404. став 1. ЗПП, с обзиром на то да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и потребе новог тумачења права. При том, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешно и непотпуно утврђено чињеничног стања, посебна ревизија се не може изјавити, с обзиром на то да исти разлози нису прописани као ревизијски разлози за изјављивање посебне ревизије из одредбе члана 404. став 1. ЗПП.

Врховни касациони суд је испитао и дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења на основу одредбе члана 413, а у вези одредбе члана 479. став 6. ЗПП и утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Иницијални акт, предлог за извршење је поднет 07.11.2018. године јавном извршитељу.

Како се ради о тужбеном захтеву који се односи на новчано потраживање које очигледно не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења иницијалног акта у смислу одредби члана 468. став 1. и 2. ЗПП, то се ради о поступку у спору мале вредности, у коме против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Поред тога, иако је одредбом члана 467. ЗПП прописано да, ако у одредбама ове главе није другачије прописано, у поступку у споровима мале вредности сходно се примењују остале одредбе овог закона, у овом поступку нема места ни примени одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, којом је прописано да је ревизија увек

дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака, а на коју се у ревизији указује, с обзиром на то да се ради о спору мале вредности.

Како овај суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији туженог, као изузетно дозвољеној ревизији, то ревизија туженог није дозвољена ни на основу одредби члана 479. став 6. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. и 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**